

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΑΛΦΟΝΣΟΣ.

Ὁ μικρὸς βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς ἐφη-

μερίδος τῶν Παίδων βλέπουσιν εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, εἶναι υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἰσπανίας καὶ τῆς ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐστρίας Χριστίνης, γεννηθεὶς τὴν 17 Μαΐου 1886 ἑξήμισιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀλφόνσου ἀποθανόντος ἐκ φθίσεως, ὥστε ἤδη ἔχει τὸ 7 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Καίπερ δὲ παιδίον εἰσέτι,

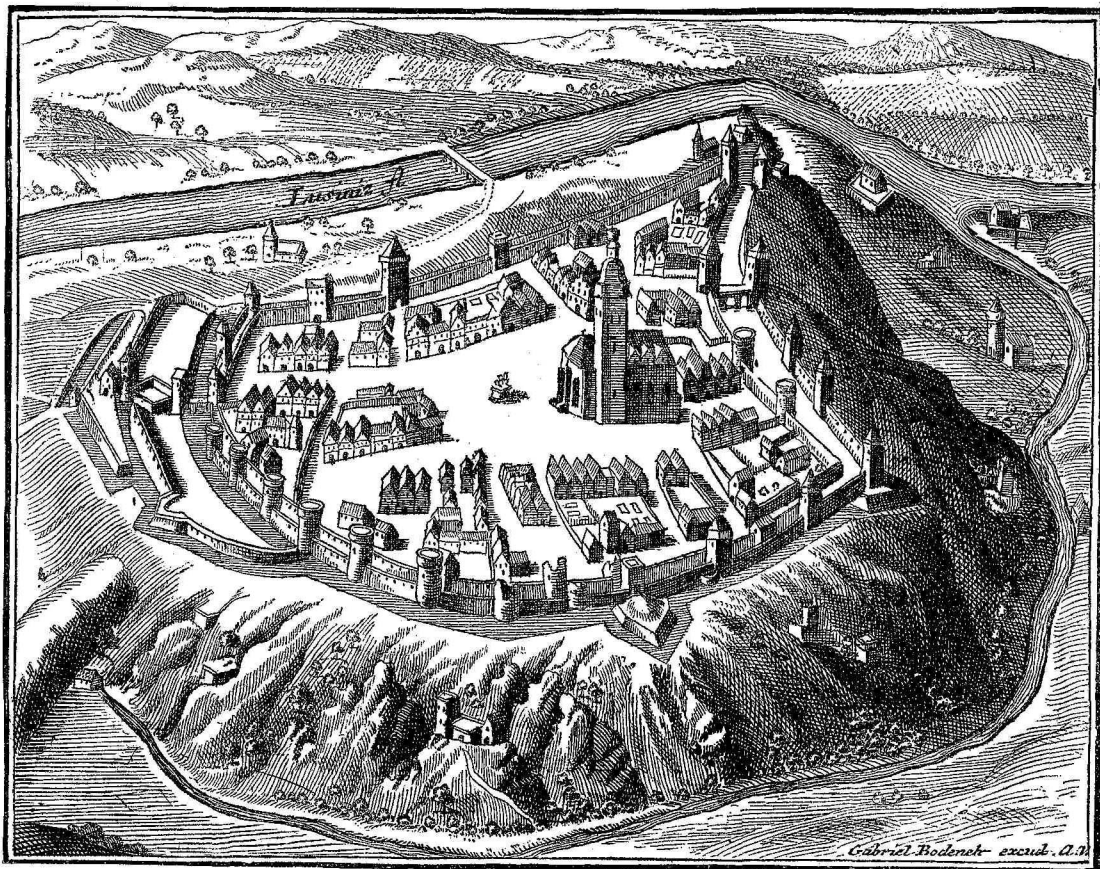
Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος.

μερίδος τῶν Παίδων βλέπουσιν εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, εἶναι υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἰσπανίας καὶ τῆς ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐστρίας Χριστίνης, γεννηθεὶς τὴν 17 Μαΐου 1886 ἑξήμισιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀλφόνσου ἀποθανόντος ἐκ φθίσεως, ὥστε ἤδη ἔχει τὸ 7 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Καίπερ δὲ παιδίον εἰσέτι,

σπανία ἡδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ μέλλοντος βασιλέως της.

Μαθοῦσα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχεν ἐγγραφῇ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῆς Μαδρίτης τὸ χιλιεστὸν παιδίον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλφόνσος κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ὅπερ ἦτο τὸ πρῶτον τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός της, ἡ βασίλισσα Χριστίνα, συγκινηθεῖσα βαθύως ὑπὸ τῆς ἐνδείξεως τοιαύτης συμπαθείας τῶν

εἰς τὰς Γραφάς, οὕτω καὶ τὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπου ὁ Κύριος ἡμῶν μετεμορφώθη, ἐγένετο κατὰ τοὺς χρόνους τῆς καλογηροεπιδημίας τὸ καταφύγιον πολλῶν πρεσβυόντων ὅτι διὰ τῶν σωματικῶν κακουχιῶν ἡδύναντο νὰ κληρονομήσωσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητὴς Ριγκουὲ εὔρε δύο μοναστήρια, ἐν Ἑλληνι-

Τὸ ὄρος Θαβώρ.

ὑπηκόων της πρὸς αὐτήν, ἔστειλεν εἰς τὸν χιλιεστὸν Ἀλφόνσον, ὅστις ἦτο υἱὸς ἀντιγραφέως, ἐν ἀργυροῦν κουπάκι, ἐν κουτὶ περιέχον ἐν μαχαιρίδιον, κουτάλιον καὶ περόνιον, ἔτι δὲ καὶ ἐν κουτίδιον περιέχον ὠραίαν φωλεὰν μὲ ἀγὰ καὶ ἐν τεμάχιον καρτίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν γεγραμμένα τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὸν χιλιεστὸν Ἀλφόνσον ἀπὸ μέρους τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν δύο Ἀλφόνσοι, κατέστησαν εὐτυχῇ.»

Τὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπως παρίσταται εἰς Εἰκόνα τινὲς εὐρεθεῖσαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐκεῖ Μοναστηρίου.

Ὅπως πολλὰ ἄλλα μέρη ἀναφερόμενα

καὶ ἐν Λατινικόν. Οἱ καλόγηροι τοῦ τελευταίου ἦσαν ἐννοσχολλημένοι εἰς ἀνασκαφάς. Ἡ θεὰ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Θαβώρ εἶναι ἐκτεταμένη καὶ μεγαλοπρεπής, καταλλήλως δ' ἐξελέχθη τὸ ὄρος τοῦτο πρὸς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σπουδῆς ἀξιον ἐν τοῖς μοναστηρίοις δὲν ὑπάρχει, οἱ δὲ μοναζόντες ἐκεῖ Καλόγηροι εἶναι ἀληθῶς εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν.